

Vi har gjort, hvad vi kunne, og man må så sige, at det er dertil, vi er nået. Der er jo ikke noget, som forbyder den enkelte kommune at gå ind og f.eks. give ekstra støtte til mindre hold, har jeg forstået, og det kan jo også være noget, som kommer handicappede til gode. Det har jeg i hvert fald fået oplyst.

Hvad angår det med, at kommunerne *kan* yde op til en vis del, er det det samme, som der står i loven på nuværende tidspunkt, og jeg har da en forhåbning om, at kommunerne selvfølgelig vil tage det her alvorligt og sørge for, at vores lidt svagere medborgere også får et fornuftigt tilbud om folkeoplysning.

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Hr. Aage Frandsen for en kort bemærkning – og en sidste.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Jeg tror da gerne, at Det Konservative Folkeparti har gjort, hvad der kunne gøres, men det ændrer altså ikke ved, at prisen for handicappedes deltagelse i aftenskolekurser er fordoblet. Er det ikke korrekt? Og er det ikke sådan, at kommunerne, som nu har *muligheden*, som den konservative ordfører siger, i forbindelse med de kommende kommuneforhandlinger vil stå over for at få at vide: Hvis I vil have penge til forskellige ting, som regeringen prioriterer, må I sørge for at holde skatten i ro?

Det, alle har måttet betale i form af besparelser, hænger sammen med, at Venstre har dikteret et skattestop, og det må vi alle sammen lide under. Nogle af os lider knap så meget, fordi vi er frit stillede, mens der desværre er andre, der må lide under det, og derfor kan man ikke få gennemført sine ting. Vi synes indimellem, at det er synd for Det Konservative Folkeparti, at de er kommet i den situation, men det er Det Konservative Folkepartis problem.

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Så går vi videre i ordførrækken.

Marianne Jelved (RV):

I går sidst på dagen og først på aftenen deltog jeg i en høring på Nationalmuseet, som folkeoplysningsforbundene havde arrangeret. Der var en deltager dér, der gav udtryk for den opfattelse, at Venstre og De Konservative havde den mere eller mindre skjulte dagsorden, at det

handlede om at nedlægge folkeoplysningen, fordi regeringen ikke ønskede folkeoplysningen.

Der kom jeg i den højst besynderlige situation, at jeg følte mig foranlediget til at forsvare Venstre og De Konservative – trods alt var der dog i slutningen af 1800-tallet fælles rødder mellem Venstre og Det Radikale Venstre; det er godt nok længe siden – så jeg afviste den formodning fra deltageren.

Derfor spurgte jeg for en sikkerheds skyld i dag Venstres ordfører, om Venstre havde en vision for folkeoplysningen, og i givet fald hvilken. Men jeg fik ikke noget svar. Og måske er det sådan, at vi ikke engang i Det Radikale Venstre, der vedkender sig sine meget, meget gamle rødder sammen med Venstre, overhovedet aner, hvor Venstre er henne i dagens Danmark.

Folkeoplysning – ordet siger jo sig selv – er oplysning til folket ved folket, og nu bliver det i bedste fald oplysning til den del af folket, der har råd. Det er virkelig en asocial profil, regeringen har skabt sig selv.

Jeg bedyrede på den pågældende høring, at det, vi arbejder med nu, er konsekvenserne af et kynisk skattestop, fordi et skattestop er et målbart valgløfte fra Venstre. Skattestoppet kræver også et udgiftsstop, og det kræver endnu mere, hvis man også vil lave omprioriteringer. Og det er nogle kæmpebesparelser, vi nu ser gennemført, bl.a. på et meget sårbart område, nemlig uddannelsesområdet.

Kl. 13.30

Jeg ved ikke, om der ligger en konsekvent strategi underneveden fra statsministeren, som vi endnu ikke har fået bekræftet, men man kan have en mistanke om det. Kombinationen af udgiftsstop og »pengene følger« gennemfører konsekvent en markedsgørelse af velfærdssamfundet, nu også på uddannelsesområdet.

Filosofien må være, når man afskaffer den fri ungdomsuddannelse, og når man afskaffer uddannelsesprofilen og forpligtelsen for daghøjskolerne – for det er jo det, man gør – at man så mener, at markedskræfterne kan reagere ved, at er det tilstrækkeligt hårdt for dem, der har mest brug for det, så tager de sig nok sammen.

Det er i hvert fald ikke den måde, Det Radikale Venstre vil tage vare på den opgave, som Folkeetinget har med at skabe de bedste muligheder for uddannelse til alle.

Vi står over for vidensamfundsudvikling, hvor det er helt afgørende, at vi har uddannelse til alle, at vi har livslang uddannelse, at alle grupper, alle mennesker – uanset deres forud-